

at faa en samlet Nyordning, der afskaffer de mange Forordninger, Reskripter, Plakater og Love, som har hersket paa dette Omraade, og som er i høj Grad forældede. Det er et Lovforslag, der er imødeset med stor Interesse og berettiget Forventning af Jordemødrene omkring i Landet. Det Forhold, der har hersket hidtil, den Løn, de har haft, har ikke blot, som det er blevet sagt, været umaadelig lille, men ganske uforsvarlig. Med andre Ord, der har hersket Forhold her, som vi ikke kunde være bekendt. Store og stadig større Krav stilles med Rette til Udøverne af Jordemodergerningen, men saa maa de ogsaa have Ret til at forlange af Staten, at den skaffer dem forsvarlige Forhold at virke under. En af de Ting, man sætter særlig Pris paa hos Jordemødrene, er, at de møder ved hurtig Udrykning. Jeg synes, det vilde være smukt, om den høje Rigsdag nu til Gengæld vilde vise, at vi forstaar at handle hurtigt i denne Sag ved at fremme dette Lovforslag i denne Samling. Jeg glæder mig derfor over, at det ærede Medlem fra Hurup anbefalede, at Lovforslaget maatte blive fremmet uden Udvalg, og jeg slutter mig ganske hertil. Ved en hurtig Fremme af dette Lovforslag bør vi give Udtryk for den Taknemmelighed, vi alle har Grund til at nære overfor Jordemødrene.

Hegelund-Lange: I Lægernes Virksomhed som Fødselshjælpere er Jordemødrene deres Medarbejdere, og det kan selvfølgelig kun glæde Lægerne, at disse vore gode Medarbejdere nu har Udsigt til at faa en haardt tiltrængt Forbedring af deres Levevilkaar. Jeg udtaler min Glæde over, at man fra alle Sider — den ærede foregaaende Taler nævnedes kun det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) som havende tilraadet Fremme uden Udvalg, men jeg forstod det ærede Medlem, som talte paa Socialdemokratiets Vegne (Sigvald Olsen), saaledes, at ogsaa han kunde gaa med til at fremme Lovforslaget uden Udvalgsbehandling — har kunnet slutte sig til at fremme dette Lovforslag hurtigt, og jeg haaber, at Højres ærede Ordfører maa kunne stille sig paa lignende Maade. Skal Lovforslaget først i Udvalg, vil der kun være ringe Udsigt til at faa et praktisk Resultat ud af det i denne Samling, og her er Hjælpen saa haardt paakrævet, at det vilde være sørgeligt, om Lovforslaget skulde strande denne Gang.

Hvis ikke Kvinderne her i Landet fra Arlds Tid var vant til at nøjes med en

saa ussel, ja rent ud sagt sjofel Betaling for deres Arbejde, vilde det simpelt hen have været umuligt vedblivende at have en saa dygtig og pligtopfyldende Jordemoderstand herhjemme, som vi faktisk har, og det er kun en simpel Samvittighedspligt fra et Tings Side, der i Øjeblikket kun bestaar af Mænd, at vise Kvinderne det Hensyn at give dem en nogenlunde rimelig Betaling for et Arbejde af den Art og af den Betydning, som det her drejer sig om.

Til de enkelte Paragraffer har jeg kun faa Bemærkninger at knytte. Naar man læser i § 2, at „enhver Jordemoder, der praktiserer, er forpligtet til at begive sig til de fødende Kvinder, til hvilke hun hentes“, kunde jeg tænke mig, at man — maaske ikke saa meget paa Landet som her i København — vilde sige: Hvorfor staar der „hentes“ og ikke „kaldes“? I vore Dage, hvor man bruger Telefonen til alt muligt, vil det jo være ret naturligt, at man ogsaa kalder paa Jordemoderen pr. Telefon, ligesom Lægen kaldes pr. Telefon. Jeg vil imidlertid sige, at hvis Bestemmelsen vil komme til at forvolde det ærede Københavnerpublikum lidt Ulejlighed, er det, om jeg saa maa sige, dets egen Skyld. Af Bilag 12 til Medicinalkommissionens Betænkning vil det ses, at de københavnske Jordemødre Gang paa Gang har maattet beklage sig over, at de er blevet brugt til, om jeg saa maa sige, at drive Juks med Medmennesker. Naar visse Københavnerne har siddet paa en Benværtning om Aftenen og er naaet til et vist Stadium af Gemytlighed, har de fundet, at det var en bekvem og fornøjelig Spas at ringe en Jordemoder op, og særlig har man yndet at faa hende sendt hen til en eller anden ugift Kvinde eller et enligt boende Mandfolk. Det er faktisk det, der har gjort, at man er blevet nødt til at indskrænke Jordemoderens Forpligtelse til, at hun skal følge med til de fødende Kvinder, til hvilke hun hentes. Ordene er altsaa valgte for at sikre de ulykkelige Jordemødre imod at blive sendt ud i alle mulige Bydele til Mennesker, som enten ikke eksisterer, eller i hvert Fald modtager hende med mildest talt meget sure og betænelige Miner. Jeg skal udtale min Glæde over, at det kun er i København, at Jordemødrene har fundet Anledning til at klage over disse Narrestreger. Det øvrige Land har, saa vidt jeg kan se, holdt sig nogenlunde frit for sligt. Med Hensyn til § 8 skal jeg sige, hvad der jo allerede er berørt af det ærede